

Postanowienie Sądu z dnia 27 września 2010 r. — Hidalgo przeciwko OHIM — Bodegas Hidalgo — La Gitana (HIDALGO)

(Sprawa T-365/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Unieważnienie rejestracji krajowego znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie — Umorzenie postępowania)

(2010/C 317/58)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Emilio Hidalgo, SA (Jerez de la Frontera, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Esteve Sanz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Bodegas Hidalgo — La Gitana, SA (Sanlúcar de Barrameda, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci S. Rivero Galán, J.M. Sanjuán de Coca)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 czerwca 2008 r. (sprawa R 1329/2007-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Emilio Hidalgo SA a Bodegas Hidalgo — La Gitana SA.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 24 września 2010 r. — Kerstens przeciwko Komisji

(Sprawa T-498/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu za 2005 r. — Przyznanie punktów pierwszeństwa — Ciężar dowodu — Prawo do obrony — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)

(2010/C 317/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 29 września 2009 r. w sprawie F-102/07 Kerstens przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze) mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje częściowo odrzucone i częściowo oddalone.
- 2) Petrus Kerstens pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 27.2.2010.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2010 r. — Hamas przeciwko Radzie

(Sprawa T-400/10)

(2010/C 317/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hamas (przedstawiciel: adwokat L. Glock)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zawiadomienia Rady C 188/13 z dnia 13 lipca 2010 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/386/WPZiB z dnia 12 lipca 2010 r.;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 610/2010 z dnia 12 lipca 2010 r.;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności zawiadomienia Rady 2010/C 188/09 ⁽¹⁾, decyzji Rady 2010/386/WPZiB ⁽²⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady nr 610/2010 ⁽³⁾ w zakresie, w jakim utrzymano nazwę strony

skarżącej w wykazie osób, grup i podmiotów, których fundusze i zasoby gospodarcze są zamrożone na podstawie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB^(*) i art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001 w ramach zwalczania terroryzmu.

W uzasadnieniu swojej skargi strona skarżąca powołuje się na siedem zarzutów dotyczących w odniesieniu do zawiadomienia Rady 2010/C 188/09:

— naruszenia art. 297 ust. 2 akapit trzeci TFUE ze względu na to, że stronie skarżącej to zawiadomienie nie zostało notyfikowane, a samo umieszczenie zawiadomienia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nie może być uważane za takie notyfikowanie aktu;

— naruszenia art. 41 ust. 2 lit. b) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jako że wspomniane zawiadomienie było prawie niedostępne dla strony skarżącej;

— naruszenia art. 6 ust. 3 lit. a) europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wartości (EKPC) dotyczącego prawa oskarżonego do niezwłocznego otrzymania szczegółowej informacji w języku dla niego zrozumiałym o istocie i przyczynie skierowanego przeciwko niemu oskarżenia;

a w odniesieniu do decyzji 2010/386/WPZiB i rozporządzenia nr 610/2010:

— oczywistego błędu w ocenie, gdyż Hamas jako zgodnie z prawem wybrany rząd nie może zostać wpisany do wykazu terrorystów według zasady nieingerencji w wewnętrzne sprawy państwa;

— naruszenia praw podstawowych strony skarżącej poprzez naruszenie:

— jej prawa do obrony oraz prawa do dobrej administracji, gdyż decyzja o utrzymaniu strony skarżącej w wykazie osób, grup i podmiotów, których fundusze i zasoby gospodarcze są zamrożone, nie została poprzedzona przedstawieniem dowodów ją obciążających, a stronie skarżącej nie umożliwiono skutecznego przedstawienia jej punktu widzenia w przedmiocie tych dowodów; i

— naruszenia prawa własności ze względu na to, że zamrożenie funduszy strony skarżącej stanowi nieuzasadnione ograniczenie jej prawa własności;

— naruszenia obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 TFUE ze względu na to, że Rada nie zawarła wyraźnego uzasadnienia ani w decyzji 2010/386/WPZiB, ani w rozporządzeniu 610/2010.

(*) Zawiadomienie Rady 2010/C 188/09 z dnia 13 lipca 2010 r. dla osób, grup i podmiotów umieszczonych w wykazie przewidzianym w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. C 188, s. 13).

(2) Decyzja Rady 2010/386/WPZiB z dnia 12 lipca 2010 r. aktualizująca wykaz osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 178, s. 28).

(3) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 610/2010 z dnia 12 lipca 2010 r. wykonujące art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1285/20 (Dz.U. L 178, s. 1).

(4) Wspólne stanowisko Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 93).

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2010 r. — Węgry przeciwko Komisji

(Sprawa T-407/10)

(2010/C 317/61)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Republika Węgierska (przedstawiciele: M. Fehér i K. Szíjjártó, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 3 i 4 oraz załącznika II do decyzji Komisji C(2010) 4593 z dnia 8 lipca 2010 r. dotyczącej dużego projektu „Roboty związane ze zmianą linii kolejowej Budapeszt Kelenföld Székesfehérvár Boba, część I, faza 1” będącego częścią programu operacyjnego „Transport” przeznaczonego na pomoc strukturalną z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności w zakresie, w jakim omawiane przepisy ustanawiają górną kwotę, do której ma zastosowanie stopa współfinansowania, w taki sposób, że wyłączają z wydatków kwalifikowalnych płatności z tytułu VAT,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podważa w części decyzję Komisji C(2010) 4593 z dnia 8 lipca 2010 r. dotyczącą dużego projektu „Roboty związane ze zmianą linii kolejowej Budapeszt Kelenföld Székesfehérvár Boba, część I, faza 1” będącego częścią programu operacyjnego „Transport” dotyczącego przyznanej w ramach Celu Konwergencja pomocy strukturalnej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności. W omawianej decyzji Komisja zatwierdziła płatność wkładu na rzecz omawianego dużego projektu ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności. Ponadto Komisja uznała, że kwota podlegająca odzyskaniu z tytułu VAT nie może zostać włączona do górnej kwoty, do której ma zastosowanie stopa priorytetowego współfinansowania programu operacyjnego w przypadku omawianego dużego projektu.